

Lëvizja Hogares Nuevos dhe famullitë III

“Aty gjeti një çifut që quhej Akuil, me prejardhje nga Ponti, që posa kishte arritur prej Italisë nga Italia me Prishilën, bashkëshorten e tij, sepse Klaudi kishte dhënë urdhër ta linin Romën të gjithë hebrenjtë. Pali shkoi të ata e, pasi kishin të njëjtin zanat, banonte të ata dhe punonte. Ishin mjeshtëra tendash. Një farë hebreu që quhej Apolon, me prejardhje nga Aleksandria, kishte ardhur në Efes. Ishte njeri gojëmbarë dhe njohës i mirë i Shkrimit të shenjtë. Ishte i njoftuar njohur me Udhën e Zotit dhe me plot zell të shpirtit fliste dhe mësonte me kujdes për Jezusin, edhe pse dinte vetëm për pagëzimin e Gjonit. Ai, pra, filloi të flasë plot guxim në sinagogë. Kur e dëgjuan Prishila e Akuila, e morën në shtëpi të tyre dhe ia shpjeguan imtësisht Udhën e Hyjit. (Vp. 18,2-3.24-26)

At. Rikardo E. Façi

Vazhdojmë me këto reflektime që lidhin Lëvizjen Hogares Nuevos me famullitë. Për këtë pjesë të tretë kemi marrë një realitet shumë të ashpër të famullive. Po flasim për Famulli që nuk kanë famullitar dhe duke menduar për Palin, Akuilin dhe Prishilën¹ dhe lidhjen mes tyre, duam të promovojmë diçka që mund të ofrojmë për të ndihmuar Kishën, do të thosha më konkretisht për dioqezat.

Kjo marrëdhënie midis Palit dhe çiftit Priscila dhe Aquila nuk është gjë tjetër veçse veprimet e Hogares Nuevos, në të cilën priftërinjtë dhe laikët e kushtuar punojnë në ungjillëzimin e familjeve krah për krah me çiftet dhe fëmijët e tyre. Të gjitha veprimet ungjillizuese kryhen si ekip, të mbështetur nga komunitetet.

Duke parë realitetin e Kishës sonë në shumë dioqeza, kuptojmë se ka ardhur koha kur anëtarët e Veprës duhet të fillojmë të ndihmojmë në menyrën e Palit, Prishilës dhe Akuilës. Ka dioqeza që pas 10 vjetësh do të kenë një krizë të madhe sepse do të kenë shumë priftërinj të moshuar ose numri i tyre do të reduktohet shumë Dioqezat e tjera sot kanë tashmë probleme serioze në shërbim të famullive të tyre. Disa prej tyre zakonisht shërbehen nga priftërinj që kremtojnë vetëm sakramente, veçanërisht meshën e shenjtë. Famullitë e tjera kanë meshën e shenjtë një herë në muaj ose, siç e pamë në një mision, në një famulli prej pesë mijë banorësh, prifti nuk i kishte vizituar prej tre muajsh.

Është ora e laikëve. Jo sepse ka më pak priftërinj, por duhet që laikët të marrin përgjegjësi të reja. Ne duhet të kthehemi në Kishën e parë, ku laikët, lajkë të laikët dhe laikët e kushtuara dhe priftërinjtë plotësojnë njëri-tjetrin. Në dritën e Fjalës së Zotit ne shohim qartë se si Pali u plotësua në mënyrë të përsosur nga Akuila dhe Prishila.

Nga këndvështrimi im modest, nuk kam parë kurrë një famulli më të organizuar se famullia e qytetit Luke (Paraguaj) në vitet 90. Kishte një territor jo shumë të gjerë, por me më shumë se 230,000 banorë. Kishte tempullin kryesor dhe 86 kisha të vogla, secila prej të cilave të organizuara më mirë se shumë famulli që njoh. Ishin vetëm tre priftërinj dhe nuk i pashë kurrë të stresuar. Secili e përdori ditën e pushimit për të kryer përgjegjësitë e tij përkatëse dioqezane. A mund ta imagjinoni numrin e mesheve që kishin tre priftërinjtë me tempullin e famullisë dhe 86 kishat? Mendoni se sa duhet të ketë qenë... Ju ndoshta e keni gabim në përgjigjen tuaj. Të tre priftërinjtë së bashku kremtonin pesë mesha gjithsej çdo të diel. Në secilën nga kishat e vogla, laikët kishin përgjegjësi për kujdesin baritor, të udhëhequr nga priftërinjtë. Priftërinjtë vizitonin me radhë kishat për rrëfimet, sepse kjo nuk mund të delegohej. Në çdo kishë kishte një ekip liturgjie dhe një ekip katekizmi, një këshill baritor dhe një këshill ekonomik. Kremtimet e së dielës drejtoheshin nga një laik. 86 laikët përgjegjës takoheshin çdo të shtunë pasdite së bashku me një nga priftërinjtë, për të përgatitur predikimet e së dielës. Nuk më mjafton një letër e vetme për të folur për atë famulli në atë dekadë. Jua tregoj sepse mendoj se kjo duhet të jetë idealja në shumë dioqeza apo famulli shumë të mëdha, duke hapur famullitë apo kishat në mënyrë që laikët të marrin përgjegjësinë ungjillizuese. Disa ipeshkvinj tashmë po testojnë këtë proces të ri, duke ua dorëzuar laikëve hapësirat e ungjillizimit.

Le të dëgjojmë Kishën tonë: “Reflektimi (...) i Konkilit të Dytë të Vatikanit dhe ndryshimet e dukshme shoqërore dhe kulturore të dekadave të fundit kanë nxitur dioqeza të ndryshme të riorganizojnë kujdesin baritor të komuniteteve famullitare. Kjo ka bërë të mundur fillimin e përvojave të reja, duke vlerësuar dimensionin e kungimit dhe duke kryer, nën drejtimin e barinjve, një sintezë harmonike karizmash dhe thirrjesh në shërbim të shpalljes së Ungjillit, që përputhet më mirë me kërkesat aktuale të ungjillizimit. Papa Françesku, (...) kujtoi rëndësinë e 'krijimtarisë', që do të thotë 'kërkimi i shtigjeve të reja', domethënë 'kërkimi i rrugës për shpalljen e Ungjillit'; Në këtë drejtim, Ati i Shenjtë përfundoi: "Kisha na jep kaq shumë mundësi, kaq shumë liri për t'i kërkuar këto gjëra".²

Kthimi baritor është një temë themelore në "fazën e re ungjillizuese"³ që Kisha është thirrur të promovojë, në mënyrë që komunitetet e krishtera të jenë qendra që nxitin gjithnjë e më shumë takimin me Krishtin.

Për këtë arsye, Papa Françesku tregon: “Nëse diçka duhet të na shqetësojë ndërgjegjen në mënyrë të shenjtë, është se kaq shumë nga vëllezërit tanë jetojnë pa forcën, dritën dhe ngushëllimin e miqësisë me Jezu Krishtin, pa një bashkësi besimi që i mban ata, pa një horizont kuptimi dhe jete. Shpresoj që të mos na shtyjë frika për të bërë gabime, por frika e mbylljes në strukturat që na japin kontroll të rremë, në rregullat që na bëjnë gjyqtarë të rreptë, në zakonet ku ndihemi të qetë, ndërsa jashtë ka turma të uritura dhe Jezusi na përsërit pa u lodhur: “Jepuni ju të hanë” (Mk 6,37)”^{4,5}

“Disa tekste të Palit, në fakt, tregojnë formimin e komuniteteve të vogla si kisha shtëpiake, të identifikuar nga Apostulli thjesht me termin 'shtëpi' (Krh. Rom 16, 3-5; 1 Kor 16,19-20; Fil 4,22). Në këto 'shtëpi' mund të njohësh lindjen e 'famullive' të para. Famullia është një shtëpi në mes të shtëpive⁶ dhe i përgjigjet logjikës së Mishërimit të Jezu Krishtit, e gjallë dhe aktive në bashkësinë njerëzore”.⁷

Famullia duhet nxitur nga misioni, “Kujdesi për shpirtat duhet të gjallërohet nga shpirti misionar”.⁸ Në vazhdimësi me këtë mësim, Shën Gjon Pali II saktësoi: “Famullia duhet të përsoset dhe të integrohet në shumë mënyra të tjera, (...) një kërkesë prioritare dhe e privilegjuar”.⁹ Më vonë, Benedikti XVI na mësoi se “Famullia është një fener që rrezaton dritën e besimit dhe në këtë mënyrë i përgjigjet dëshirave më të thella dhe më të vërteta të zemrës së njeriut, duke i dhënë kuptim dhe shpresë jetës së familjeve”.¹⁰ Papa Françesku na kujton se “famullia inkurajon dhe formon anëtarët e saj që të jenë agjentë të ungjillizimit”.^{11,12}

Ekziston mundësia që Ipeshkvi të mos mund të sigurojë kujdesin baritor për një komunitet për shkak të mungesës së priftërinjve, mbi të gjitha, për të mbështetur jetën e krishterë dhe për të vazhduar misionin ungjillëzues të komunitetit. Ipeshkvi dioqezan mund t'ia besojë pjesëmarrjen në ushtrimin e kujdesit baritor të një famullie një diakoni, ose një personi të kushtuar ose një laiku, ose edhe një grupi njerëzish. Për shembull, një shoqate besimtarësh laikë.¹³ Ata që do t'u besohet në këtë mënyrë për të marrë pjesë në kujdesin baritor të komunitetit do të koordinohen dhe udhëhiqen nga një prift, që do të jetë si një "Moderator". Duhet mbajtur mend se kjo është një formë e jashtëzakonshme e besimit të kujdesit baritor, e cila nuk duhet të ngatërrohet me bashkëpunimin e zakonshëm aktiv dhe me marrjen e përgjegjësive nga të gjithë besimtarët, për shembull, Caritas, Liturgji, Katekizmi dhe përgjegjësi të tjera.¹⁴

Disa mund të mendojnë se do të jetë e nevojshme të studiosh shumë për të marrë këto përgjegjësi. Sigurisht që do të duhet mësuar. Por e rëndësishme është "dhurata e të qenit njerëz të mirë", të dish të jesh i përlulur në marrëdhëniet me njerëzit, bujarë, duke zbatuar bamirësinë, arsyen e shëndoshë, të mos jesh kurrë “frikacak” siç janë për fat të keq disa në Kishë. Duhet të formohen komunitete tërheqëse ku familjet gjejnë një qendër mirëseardhjeje, shpirtërore dhe shoqërimi. Kjo arrihet duke qenë misionarë në dalje me dyer të hapura, në mënyrë që çdo familje dhe anëtarët e saj të gjejnë hapësirën për t'u integruar dhe rritur. Jezu Krishti dhe nusja e tij, Kisha, presin shumë nga ne.

Lutja

Zot Jezus, Ti ke dashur që të gjithë të bashkohen me shpëtimin tënd, kryqin tënd shëlbues, por ne katolikët kemi lënë shumë hapësira të braktitura, njerëz të cilët askush nuk i arrin me një mesazh shpresëdhënës. Na ndihmo të zbulojmë vendet ku mund të fusim veten si Lëvizje, për të ndihmuar në veprimin ungjillëzues duke shtuar forcat në mënyrë që shumë të mund të dëgjojnë lajmin kerigmatik, lajmin e parë që Ti jeton. Si familje dhe komunitet ne duam të jemi plotësisht në dispozicionin tënd. Ne kemi besim se Ti na jep hirin tënd. Amen.

Puna Martesore

- 1.- Si çift apo familje, a jemi të gatshëm të marrim përgjegjësi më të mëdha ungjillëzuese?
- 2.- Nëse jemi përgjigjur pozitivisht: Sa kohë kemi në dispozicion? Çfarë dhuratash apo talentesh, që Zoti na ka dhënë, do të vëmë në dispozicion?

Puna Shtyllë

- 1.- Pasi kemi reflektuar në 3 letrat e fundit, çfarë përfundimi nxjerrim?
- 2.- Si komunitet i Hogares Nuevos, Çfarë shërbimi mund të ofrojmë në famullitë që janë vetëm ose në kisha të vogla që nuk kanë shërbim të mjaftueshëm, qoftë në zona rurale, qytete të vogla apo lagje?
- 3.- Nëse besojmë se mund të ndihmojmë në krijimin e qendrave të përshtirshmërisë dhe pritjes familjare, në zona me shërbim të pamjaftueshëm, do të ishte mirë t'i shprehim me shkrim dëshirën Atit Rikardo Façi.

Shenimet: **1.-** Ne kemi marrë si shembull marrëdhënien e tre personave në një projekt ungjillizimi të ipeshkvit të dioqezës së Cefalù, Itali; **2.-** Françesku, Fjala drejtuar famullitarëve të Romës, 16/9/13; **3.-** Françesku, Evangelii Gaudium (EG) 24/11/13, 287; **4.-** Ib 39; **5.-** Krh. Udhëzim: Kthimi baritor i bashkësisë famullitare në shërbim të misionit ungjillëzues të Kishës (Udhëzim), Kongregata për Klerit, 20/07/2020, 2-3; **6.-** Kh. Gjon Pali II, Christifideles Laici, 12/30/88, 26. **7.-** Udhëzimi 6-7; **8.-** Koncili i dytë i Vatikanit, Dekreti Christus Dominus, 28/10/65, 30; **9.-** Gjon Pali II, Fjala në Plenaren e Kongregatës për Klerit, 20/10/84, 3-4; **10.-** Benedikti XVI, Predikimi në famullinë e Shën Mari e Ungjillizimit 10/12/06. **11.-** EG 28; **12.-** Shih Udhëzimin 12; **13.-** Krh. Katekizmi i Kishës Katolike (K.K.K.), nen. 517, §2; **14.-** Krh. Udhëzimi 87-88.